

KAMPEN

Klubbtidning för SOK Viljan
Oskarshamn

Nummer 3
2004

STORSLAM

på DM i orientering!

*11 guld, 10 silver och 8 brons
blev Viljans facit.*

I förra redaktörens ruta skrev jag att jag skulle skriva om Peru i detta nummer. Försökte skriva ett reportage men visste inte riktigt var jag skulle börja. Kanske om det enda vi hört om från Peru från någon bekant. Nämligen järnvägen som gick i zig zag upp från Cusco mot Machu Picchu. Bosse berättade om denna variant av serpentinjärnväg. Det innebär att tåget kör åt ena hållet, vänder och växlar in på nytt spår uppåt och så håller det på. Ett sätt att ta sig upp för branta backar med tåg, som jag aldrig sett förut. Men snabbt går det inte. En timme tog det till första stationen som var en förort till

Cusco och dit man kunde ta sig med buss på en kvart. Hela resan var fantastisk: bergen, djungeln, havet, öknerna, inka-kulturen och människorna. Kan verkligen rekommendera Peru. Utan spanska-kunskaper är nog Läs och Res ett av de bästa rese alternativen. Något längre reportage än så blev det inte men jag ska försöka ta mig samman och visa lite bilder i stugan en tisdag efter träningen i höst. Tjata gärna på mig om det inte blir av...

Och blodet blev tjockt och rött. Under den en månad långa resan var vi bara en vecka på under 3000 m.ö.h. Vilket trots skral träning gav en viss form vid hemkomst, jag gjorde mitt livs bästa Oskarshamns triathlon. Nu har dock Peru-effekten försvunnit och jag blir

lika fränsprungen av Ove som vanligt. Grattis Ove till segern idag på Kort-DM förresten.

En dryg vecka efter hemkomst, var det dags för gubbtiomila och det var lika kul som alltid. Lustigt dock att vi inte kan skrapa ihop ett eget H43-lag. Ska jag behöva byta klubb till Ålem? De hade ett eget H43-lag i år! I H55 har Viljan dock haft lag i flera år och i år hade de tätkänning hela vägen. Läs Göran Svensson 1:s reportage. Göran Svensson 3 kände inte jag innan jag ringde honom. Läs också om honom i vår miniserie om Göran Svensson.

Redaktörens sida

Den efter Gubbtiomila roligaste tävlingen Jukolan ja Venlojen

viesti har Ove L skrivit ett trevligt reportage om. I skrivande stund är vi mitt uppe i DM-tävlingarna med massor av medaljer till viljanerna. Mest imponerande är måhända Henke Carlssons 9-mintuers seger på Kort-DM. Utklassning i kubik.

Sedan har det varit en massa andra tävlingar också: Tjoget, femdagars, och SM, USM för att nämna några. Läs mer om dessa evenemang och mycket annat kul i tidningen. Och glöm inte att skriva till nästa Kampen. **Manusstopp till Kampen 4/2004 blir torsdagen den 25:e nov.**

Simma lugnt
F. Knut

När detta skrivs de sista skälvande dagarna i augusti så får jag en märklig känsla av att vi är på väg in i höstsäsongen. Vart tog sommaren vägen? Visva påstår att den regnat bort – men det är nog inte helt sant. Jag tror att den gick så fort därför att man har roligt. Jag tänker på 5 – dagars i Göteborg som var en härlig upplevelse med C-ort mitt i Göteborg med utsikt över hamninloppet. Allt var välordnat. Vi fick t.o.m. swimmingpool i förtältet. Resultatmässigt har såväl SM-medaljer som en drös av DM-medaljer strömmat in. Nyss hemkommen från Ålems dag-DM kan jag inte låta bli att fundera över hur välarrangerad tävlingen var. Allt var genomarbetat i minsta detalj. Man kände sig verkligen välkommen till en sådan tävling. Jag tror att vi var många som tog med oss en hel del intryck som vi har nytta av nästa år då vi arrangerar vår egen tävling.

Inom orienteringen finns sammanslutningar av Smålands skogskarlar och skogshuldror. Tanken är att ett långt förtjänstfullt tävlande och föreningsarbete skall uppmärksammas genom att ett antal nya kallas varje år för "prövning". Tyvärr måste jag konstatera att få erbjudande inom klubben att bli skogskarl har mötts av att ett stort antal mycket välförtjänta klubbkamrater tackat nej varför erbjudandet gått vidare till våra grannklubbar. Svaret blir då nästan alltid "Ja tack – detta ser jag mycket hedrande". Självt har jag svårt att förstå

LEDAREN

varför vi har fått en negativ attityd till att bli "hedrad" genom att bli upptagen bland skogskarlar. Det innebär på intet sätt någon personlig uppföring. Månde det cirkulera något negativt rykte eller beror det på att våra medlemmar känner sig allt för unga för att bli skogskarl?! Viska gärna i mitt öra om du vill eller känner till någon som skulle känna sig hedrad.

Vid senaste styrelsemötet beslöt styrelsen enhälligt att utdelat tre uppmuntrings- och utvecklingsstipendier till Henric, Kristin och Josefine som är på väg eller redan har en fot i landslaget. Vi anser att klubben de senaste åren fått så mycket PR genom dessa ungdomars framfart att det inte är mer än rätt att vi uppmärksammar detta speciellt. Stipendiet är på 3000 kr vardera och kommer preliminärt att utdelas på Kulturnatten samtidigt som vi troligen genomför ett litet speciellt arrangemang under temat "Oskarshamn i ljus"

Avslutningsvis vill jag propagera för OL-sektionens klubbresor. Anmäl dig – ju fler vi blir desto trevligare.

Vi ses när du springer förbi på träningsspåren eller tävlingsbanorna under den färgsprakande hösten.

Kör INTE så det ryker på vägen till klubbstugan!!!

Roland

UTMÄRKELSER I STUGAN

Det finns en massa utmärkelser i stugan. Diplom och medaljer av olika slag. Har Du något som ligger där. Kolla med Jerry om du är osäker eller i stugan.

Knut

GRATTIS SÄGER VI TILL:

Anita Berg 60 år 27/8
Jan Branting 60 år 16/9
Jan Engström 60 år 17/9
Karl-Ingvar Bergh 60 år 21/9
Lennart Johansson 60 år 22/9
Annika Kalén 50 år 14/8
Gunnar Johansson 50 år 2/9
Stefan Carlsson 50 år 27/9

BINGOLOTTO

Dags igen och i höst är det vi i servicekommitten som håller i lotterna. Vi behöver fler säljare och fler köpare också.

Om du inte redan gör detså
Köp en lott - av någon ungdomsförsäljare eller i stugan på tisdagar och senare även på söndagar.

Sälj en lott eller flera varje vecka. Du får själv en slant och så gynnar du klubben också.

Hör gärna av dig till någon av oss i kommittén

Agneta Carlsson	64113
Mariann Henriksen	17372
Jan Andersson	84588
Gitta Svanbäck-Olejnik	84265

Hälsningar från Mariann

Denna gång är det inga spekulationer med. Bara ett faktum att Markus Enberg och Anna-li Jonsson blivit tillsammans. Det var ett smygförhållande till att börja med, även om vi började ana för evigheter sedan att någon mellan dem var på gång. De försökte med att få mig att inte skriva något i Kampen om mina spekulationer. Men nu tror jag inte att det gör något längre.

Josefine

HÖRT I VILJAN

BEVINGAT UTTRYCK

Ett bevingat uttryck myntades på Tjoget som kan vara något för Kampen:

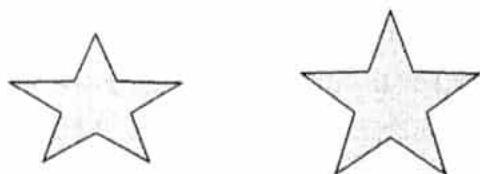
Den 11 juli kl 05.22

"olagkamratisk"

Om någon som inte hejade på sitt lag ordentligt.

Man behöver kanske inte uppge namnet (men han är 14 år och bor i Mysingsö...).

Göran Svenson

ELINS MATVANOR

En tisdagskväll i början av augusti vid stugan sitter Elin utanför och frågar mig:

- Ska du åka hem nu?
- Ja, jag ska hem och äta.
- Jaha, ska du åka till din mamma?
- Nej, jag ska åka till Annika, vet du vem det är?
- Är det din farmor?

Knut

PIZZA

Varför går pizzerior halvbra i Oskarshamn? Är det för att det finns så många pizzerior eller för att Ove driver svartpizzeria i sitt eget kök?

Vad vet jag, vad vet jag. Jo, en sak vet jag att hemma i Lernås kök bakas det pizza i stora portioner, så stora att sonen Filip har börjat att tröttna på pizza. Men eftersom de flesta i familjen röstar på pizza blir det ändå det. Varje gång det blir dags för en längre resa och vi andra tar fram våra mackor och pastasallader tar Ove fram sin pizzabit. Och det är inte utan kommentarer han kan ta fram sin pizza. Kan ju lätt bli så. I alla fall när det finns en Henke med i bilen. Det blir några kommentarer och alla skrattar sedan åt att han än en gång tagit med sig sin pizza.

Fotnot: ta inte denna artikel på allvar.

Josefine

Elin i knät på pappa Våge.

GÖRAN SVENSSON I II **III** IV

Nu har vi kommit till nr 3 i vår serie om Göran Svensson. Det är den första Göran Svensson som jag själv inte känner men han gjorde ett mycket trevligt intryck när jag ringde och pratade med honom. ✓

Göran Svensson III är 52 år gammal d.v.s. jämngammal med Göran Svensson I. Faktum är att de gjorde lumpen samtidigt i Eksjö.

1983 gick Göran S III med i Viljan inför sitt första Lidingölopp. På den tiden ordnade Viljan buss och övernattnig på Lidingöloppet. En tradition att återuppta måhända? Det har blivit inte mindre än 11 Lidingölopp genom åren, senast 1996 eller 1997. Bästa tid 2,09 vilket är en klar medaljtid (men 14 minuter sämre än min bästa tid).

Samtliga 11 lopp har varit på den klassiska tuffa 30 km banan. I år är dock Göran anmäld i H50 på 15 km. Kanske något för Göran Svensson I, II och IV

att utmana???

Förutom Lidingöloppet har Göran också deltagit i inte mindre än 10 Vasalopp. Senast 1999. Även på Vasaloppet har Göran tagit medalj. Det var år 1991 då han hade 6,30. Bästa tid han haft är 6,20 (vilket är 14 minuter bättre än min bästa tid, hmm. Det betyder alltså att Göran Svensson III och jag har varit exakt lika bra om man lägger ihop bästa Vasalopp och bästa Lidingölopp.) Många trevliga bussresor till Vasaloppet har det varit genom åren tillsammans med Viljan och andra närliggande klubbar, minns Göran.

Han jobbar som arbetsmiljöingenjör på OKG och har en fru och en dotter som flyttat hemifrån (dottern alltså, frun bor kvar).

På frågan om favoriträtt blir det svårt. Göran äter i stort sett allt, men fisk i olika former är alltid gott.

Vad gäller böcker så läser han gärna deckare. Senast lästa bok heter

Tredje Göran Svensson i SOK Viljan.

"Katastrof i Sahara". Alistair McLean är en favoritförfattare som Göran läst mycket av.

Vi tackar Göran Svensson III för att vi fått veta lite mer om honom och för att vi får presentera honom i Kampen.

För fler Göran Svensson i Viljan

F. Knut

SOMMARENS TRIATHLON

Två riktiga järnmän. Stanley Gunnarsson genomförde Österrikes Ironman för andra året i följd. Han genomförde loppet på 14 timmar och sju minuter. I år gjorde också Göran Svensson IV premiär i tävlingen och är därmed Viljans andra järnman. Tiden blev 12 timmar och 25 minuter. Det är bara att lyfta på hatten åt dem som genomfört 3800 m simning, 18 mil cykling och direkt efter det ett maratonlopp.

Oskarshamns triathlon bjöd på lika fint väder som förra året och det var 22 grader varmt i vattnet. Flera punkteringar inträffade före start, bla för förra årets vinnare. Sex herrar, två damer ett lag från Viljan var med, och alla presterade fint. Snabbast i Viljan var Våge Rindstig som därmed blev klubbmästare, och även vann motionsklassen. Birgitta Gustafsson vann motionsklassen för damer, men

Åsa Bergfors var snabbaste Viljan-dam (7:a i tävlingsklassen) och blev klubbmästare. Grattis! Diplom väntar på att delas ut vid lämpligt tillfälle. Även för Viljan-laget blev det seger genom Kent Petersson, Håkan Johansson och Tony Lövdahl, som klarade favorittrycket och slog IK Oskarshamns allsvenska hockey-krigare.

Simkursen förväntas komma igång under september och spinningpass för Viljan kommer senare i höst.

TJOGET - INTE NÅGON RIKTIG FULLTRÄFF

Är Viljans tid i Tjoget förbi? Åtminstone verkar det som om den största framgången har tagit sig en paus. För kurvan pekar nedåt.

Efter två år med placeringar bland de tio bästa, fyra sensationsåret 2001 och sexa 2002, har vi hamnat utanför.

Tolva 2003.

Och sjuttonde 2004.

Efter Nybro, Tranan och Löftan.

Man ska inte skylla på något. Alla lag bommar. Det enda man kan konstatera är att de två senaste lagen har varit sämre än de 2001 och 2002.

Det är fakta, och därför blir resultatet därefter.

Årets lag hade sina toppar - och till en början såg det bra ut.

Henke

Carlsson plockade från

fjortonde till sjunde på fjärdesträckan.

Super-Ove

Lernå var nere på tredje plats på sjätte sträckan.

dagsträckorna.

Viljan hängde också med bra på natten, men sen kändes det som om laget hade bränt allt krut. När egentliga andralagslöpare tar sig an sträckor i förstalaget blir det en förväntad utveckling på placeringsnumret.

Andreas "Didden" Nilsson kunde alltså till slut springa i mål som sjuttonde man, och jublet ville inte glädja med sin närvaro.

Martin

Fotnot: Andralaget gjorde en stark insats och landade som 55:a.

Hakarpspojarna vann i utklassningsstil.

Lite sådär halvkul tyckte John, Pontus och Linnéa om Tjoget anno 2004.

Kristin gick till slut in som sju efter

EN RIKTIG 5-DAGARSVETERAN

Göran Gabrielsson tillhör dom verkliga veteranerna i 5-dagarssammanhang. I år fullföljde han sin 33:e tävling och fick en kväll i samband med prisutdelningen ta emot 30-årsmedaljen. Det finns ju fortfarande 2 orienterare som har fullföljt alla 40 åren (200 etapper) men 33 är sannerligen inte dåligt!

Göran började - precis som de flesta i Viljan vid den tiden - med 5-dagars 1968 i Borås då han fortfarande sprang i H 21. Sedan dess har han bara missat tävlingen tre gånger (bl a 1973 då Andreas föddes), samt stämplat fel en gång och således fullföljt 165 etapper. Förra gången i Göteborg - 1990 - blev det t o m en etappseger i H 50 B.

Göran, som har mycket god ordning på sina tävlingskartor, har räknat ut att han på dom här 33 åren stämplat vid 1415 kontroller! Hur mycket han bommat på dom här kontrollerna har han inte räknat ut - men säkert har han spikat dom allra flesta. I år blev slutresultatet en 38:e-plats i H 65 Kort.

Det blir inte bara orientering på dessa 5-dagarsresor. Gun (som aldrig sprungit men som alltid funnits med som stöd och service) och Göran har samtidigt fått se i stort sett hela Sverige - från Brösarp till Vuollerim. Den glesa tallskogen och

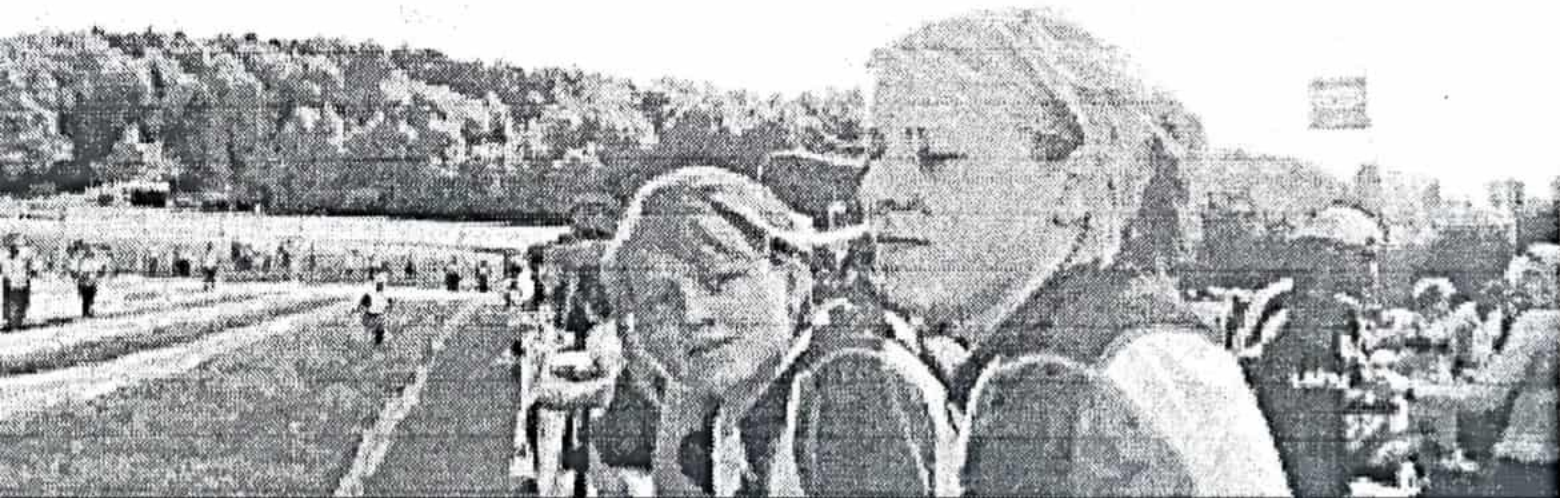

härliga vitmossan i Vuollerim har förresten satt sig speciellt på näthinnan. Det året (1982) var man ute i 3 veckor med husvagnen och såg Norrland även vid sidan om orienteringskontrollerna. Det har varit lärorikt att komma ut och se olika delar av Sverige inte minst för barnen som växt upp med detta sommarminne. Andreas har förresten sprungit ett 10-tal femdagars och Annika ännu fler. Men lika många som pappa blir det nog svårt att nå. Avslutningsvis minns Göran särskilt den fina gemenskapen runt tävlingarna och runt långborden på kvällarna då det härliga eftersnacket kommer igång. Göteborg 2004 var säkert heller inte hans sista 5-dagars. Som pensionär kan han ju disponera sommarsemestern precis som han vill så det blir nog ett antal kontroller till.

Göran Svenson

MER OM 5-DAGARS PÅ NÄSTA UPPSLAG..

**Årets äldsta Viljanlöpare Sonja
Svenson tar sig i mål på sista
stappen i D 80.**

SM-VECKAN

När SM skulle avgöras uppe i de vackra norrlandsskogarna i trakten kring Örnsköldsvik var det bara två av oss juniorer som skulle vara uppe hela veckan, min bror och jag. Det började med det klassiska kvalet där Henke virrade runt för mycket på en kontroll och blev utan finalplats. Jag var då den enda viljanen med i finalen.

Det gick knackigt. Formen är hästlängder efter de andra så jag satsade på orienteringen. Det gick hyfsat bra. Missade en minut på en kontroll fram till den näst sista där jag tappade ca 4-5 minuter och tappade många fina placeringar. Tilläggas bör att jag i precis samma område hade haft en kontroll dagen innan och borde kunna läst in mig att jag var på fel höjd. Blev lite deppigt,

men helt okej ändå.

Vi njöt två dagar i stugan i Docksta där även Frida Bakkman från Lessebo och min pappa bodde. Där slappade vi mest och tittade på OS och spelade frisbeegolf tills tisdag natt kom - då natt-SM skulle avgöras. Hela dagen gick vi och oroade oss, men helt i onödan visade det sig. Klöckan slog 23.00 och starten gick för HD18 i den gemensamma starten. Skogen var inte alls lika svårläst, och var inte ett dugg lik det klassiska loppet, trots det missades det rejält.

Vid varvningen gav jag upp mitt lopp efter att fått ont i benhinnorna på en lång vägsträcka.

Då gick bror min upp och slog till. Jag gick ner till varvningen och hann precis se Henke springa förbi, tyckte det såg segt ut. Men det gick antagligen fortare

TROMB, TALLHED OCH TRYCK I STEGET

Jämi-Finland

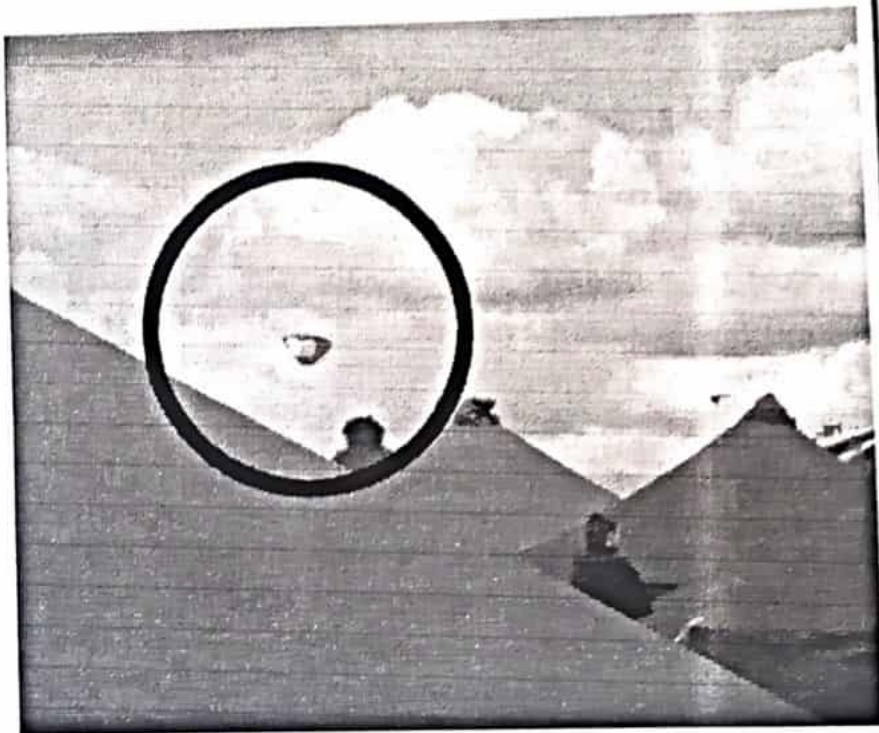
Över 12000 Jukolaorienterare möttes av en kraftfull tromb som ilsket dundrade genom tävlingscentrum och i sin väg drog med sig såväl militärtält som sovsäckar och luftmadrasser – som sedan likt ett välregisserat skådespel kunde beskådas flera hundra meter upp i luften...

Några timmar senare var det löparnas tur att dra fram likt tromber i den rekordsnabba tallmotterrängen i finska Jämi 15 mil norr om Åbo.

Halvt åksjuka efter ett par timmar på finska landsvägar stapplar vi oss ur minibussen och bortsett från tromben så möts vi i vanlig ordning av ett arrangemang

– som tveklöst är i världsklass – det är liksom helheten som etsar sig fast; 1500 outtröttliga funktionärer som gör sitt yttersta när det gäller såväl service som

(Kolmården 2004 undantaget) efter tappra försök letar efter ett terrängområde i anslutning till civilisationen och erforderliga bekvämligheter med orienteringskraven i andra hand – är det helt andra premisser som gäller för Jukolakavlen. Först snokar man reda på ett terrängområde i världsklass. Därefter placeras tävlingscentrum mitt i smeten samtidigt som nödvändig skog skövlas. Finländska skogsägare är nämligen

stolta värre över att få erbjuda sin mark till landets största idrottstävling. Då är det förstås inte några som helst problem med att kapa ner ett par

skytteletrafik med vatten för att kunna erbjuda de tävlande dusch och så bastu förstås – förresten en självklarhet i vårt östliga grannland.

Förhandsinformationen inför årets tävling löd att det väntade flack terräng bestående av gles tallskog i moterräng med rekordsnabba kilometertider som följd som skulle dominera utanför Jämi 15 mil norr om Åbo.

”Verkligheten var något helt annat” - det var nämligen ännu grymmare terräng och ännu snabbare tider än vad arrangörerna hade stipulerat, åtminstone enligt undertecknad. Måne hade arrangörerna överarbetat något för nog kändes det som om man rensat marken för att få ännu mera löpbart underlag.

Kilometertiderna underskreds också och den snabbaste herren sprang på under fyra minuter (!) medan motsvarande dam var ett stycke under fem. Själv kändes det som om, trycket i steget som fanns för ett antal decennier sedan, åter väcktes ur sin dvala – trots att en envis gubbvad egentligen gjorde det mesta för att bromsa framfarten...

SOK Viljans kombinationsgång (Viljan, Lessebo, Vivill och Sjövall) svarade för en godkänd insats och slutade på 119:e plats av de drygt 800 startande lagen i damklassen.

Josefine Carlsson hade den ohyggliga uppgiften att starta i de bakre leden på första sträckan – att jämföra med sjunde, åttonde led i Vasaloppet om ni så vill. Josefine sprang dock fram sitt lag ordentligt och var 249:e tjej vid växeln. På mellansträckorna genom Lessebos Frida Bakkman och Vivills Jennie Runesson blev det ytterligare

avancemang och till slut förde göteborgstjejen Ida Svensson laget i mål som 119:e lag.

I täten upprepade svenska Ulricehamn sin seger från 10-mila efter ny uppvisning av de avslutande världsstjärnorna – duon Jenny Johansson och Simone Niggli-Luder.

SOK Viljans herrlag fick något av en smakstart i tävlingen. Inlånade Mikael Kristensson svarade nämligen för en utmärkt förstasträcka. 17-åringen från skånska Torfinn visade sig helt respektlös mot de över 1300 (1300 startande lag) konkurrenterna och växlade 26:a knappt en minut efter täten. Viljanlöparna Henric Carlsson, Tord Hultberg, Anders Persson, undertecknad och Christofer Fogel följde upp med stabila lopp i gryningen. Bara för att landa på en slutlig 163:e plats genom Daniel Gunnarsson i den tuffa konkurrens som här råder.

Åt segrande Kalevan Rasti var det förstås inget att göra: Fråga bara Haldens stjärnspäckade gäng som till slut kom till korta.

Knappt 24 timmar senare är det hela över. De 1500 arrangörerna har visserligen åtskilliga timmars slit kvar att för att skrapa ihop resterna efter 12000 löpare, nästan lika många åskådare och inte minst efter den ettrige tromben, medan vi andra redan har börjat fundera över vart Jukola anno 2005 utspelar sig...

Ove Lernå

Fotnot: Nästa år drar Jukola till Sibbo några dryga mil norr om Helsingfors.

H20-laget defilerar mot mål på DM-kavlen.

DM-SLAM

Det blev många medaljer för Viljan vid årets DM-tävlingar i orientering. Se bara på det här:

GULD

- Henric Carlsson (H20, klassisk)
- Henric Carlsson (H20, kort)
- Henric Carlsson (H20, natt)
- Jan-Erik Nilsson (H60, klassisk)
- Allan Håkansson (H70, klassisk)
- Ove Lernå (H40, kort)
- Våge Rindstig (H35, natt)
- Kristin Boman (D16, natt)
- H20-laget (Christofer Fogel, Markus Enberg, Henric Carlsson)
- H60-laget (Tom Lindström, Göran Svensson II, Jan-Erik Nilsson)
- H70-laget (Bengt-Åke Borgemo, Arne Edgren, Allan Håkansson)

SILVER

- Kristin Boman (D16, klassisk)
- Kristin Boman (D16, kort)
- Sonja Svenson (D80, klassisk)
- Sonja Svenson (D80, kort)
- Markus Enberg (H20, klassisk)
- Göran Svensson I (H50, klassisk)
- Jan-Erik Nilsson (H60, kort)
- Lennart Kalén (H50, natt)
- H40-laget (Lennart Knutsson, Sten Gunnarsson, Ove Lernå)
- H50-laget (Leif Carlsson, Stefan Carlsson, Lennart Kalén)

BRONS

- Våge Rindstig (H35, klassisk)
- Ove Lernå (H40, klassisk)
- Mariann Henriksen (D45, klassisk)
- Daniel Gunnarsson (H20, kort)
- Allan Håkansson (H70, kort)
- Bengt-Åke Borgemo (H70, natt)
- Christofer Fogel (H20, natt)
- D-16-laget (Kristin Boman, Anna-Li Jonsson, Stina Lord)

Tre guldmedaljörer vid Ålems klassiska DM i Blomstermåla: Jan-Erik Nilsson, Allan Håkansson och Henric Carlsson.

Silvermedaljörer vid DM-kavlen, H40-laget med Lennart Knutsson, Sten Gunnarsson och Ove Lernå.

43-KAVLEN

Vi gamla gubbar i 43-kavlen tävlar i klassen H 55. Där brukar det vara total finsk dominans, knappt ett svenskt lag bland dom 10 bästa. Men det skulle vi ändra på i år och vi var rejält taggade när vi – i vanlig ordning – åkte hela laget i en bil på lördagsförmiddagen – start halv fyra strax norr om Roxen. Jan-Erik hade – också i vanlig ordning – med sig en karta över området så vi kunde "memorera". 43-kavlen gick nämligen här 1983 – andra gången i tävlingens historia – och med exakt samma målplats. Många i klubben hade sagt till oss att det var ett bra lag och det hade vi nog själva räknat ut – vi hade ju bl a 5-dagarsraketen Kalén som ankare.

Hasse brukar ta hand om första sträckan och har fått bra rutin på gaffling och taktik. Förra året blev det en felstämpling och det ville han ha revansch för – och det fick han också rejält. En jätteklunga – 30 man på en dryg minut – dundrade in till växlingen med Hasse som 7:a – 44 sekunder efter täten.

NUMMER 3 2004 • SIDAN 18 Jag hade fått andra sträckan på min lott och jag fick en ganska behaglig resa – man kunde t o m få lov att gå i en del backar utan att bli avhängd. Någon bom blev det men ändå bra kontakt i klungan. Ledande (blivande segrarna) MS Parma gick loss på den här sträckan. Timo Peltola ("riktig" 10-milavinnare en gång) gick ut några sekunder före mig men jag såg honom aldrig. Tidsmarginalen skiftade lite på banan men var till slut bara 36 sekunder vilket

betydde 3:e plats vid växlingen.

Lagets äldste, Tom, satte högsta fart i jakten på en fin placering som vi nu började ana. På andra och tredje sträckan splittrades fältet upp och nu gällde det att vara med där framme. Tom växlade som 6:a, 1.41 efter och hade alltså bara tappat en minut. Bakom växte luckan och vi kände oss allt säkrare på att spräcka den finska dominansen.

Sen var det dags för Jan-Erik, pigg ungtupp i H 60-klassen, att fortsätta på den inslagna vägen. Han sprang som vanligt säkert och avancerade till delad 3:e-plats, bara 3 sekunder från andraplatsen. MS Parma sprang i ensamt majestät 3,5 minuter före.

Janne skickade ut Lennart som tillsammans med Boxholm-Mjölby's namnkunnige Håkan Gustafsson tog in en minut på ledarlaget fram till första radiokontrollen. Håkan var den som gick säkrast på slutet och kunde ensam springa in som tvåa. Sen kom ytterligare ett finskt lag innan Lennart kunde hålla undan i spurtan för det tredje finska. Vi blev således 4:a och näst bästa svenska lag. Det var riktigt kul, var vi alla överens om, när vi analyserade loppet i bilen på väg hem. Minimalt med bommar och häng med från början var receptet denna gång och det bör nog gälla för det mesta!

Innan vi åkte hem hann vi träffa "juniorlaget" som på natten skulle ge sig ut i H 43-klassen. Av någon underlig anledning har vi väldigt svårt att få ihop

ett eget lag i den klassen så nu var det kombination med Kalmar som gällde. I inledningen var det dock som vanligt – tätkänning genom starka lopp av Knut och Ove. På nionde sträckan gjorde Sven Mikkelsen en fin debut – plockade 4 platser och var bara ett par minuter efter mångfaldige SM-vinnaren Olle

Nåbo, nu i IK HP.

Nästa år gör vi två nya försök – dels att knäcka finnarna och dels att få ihop ett eget H 43-lag!

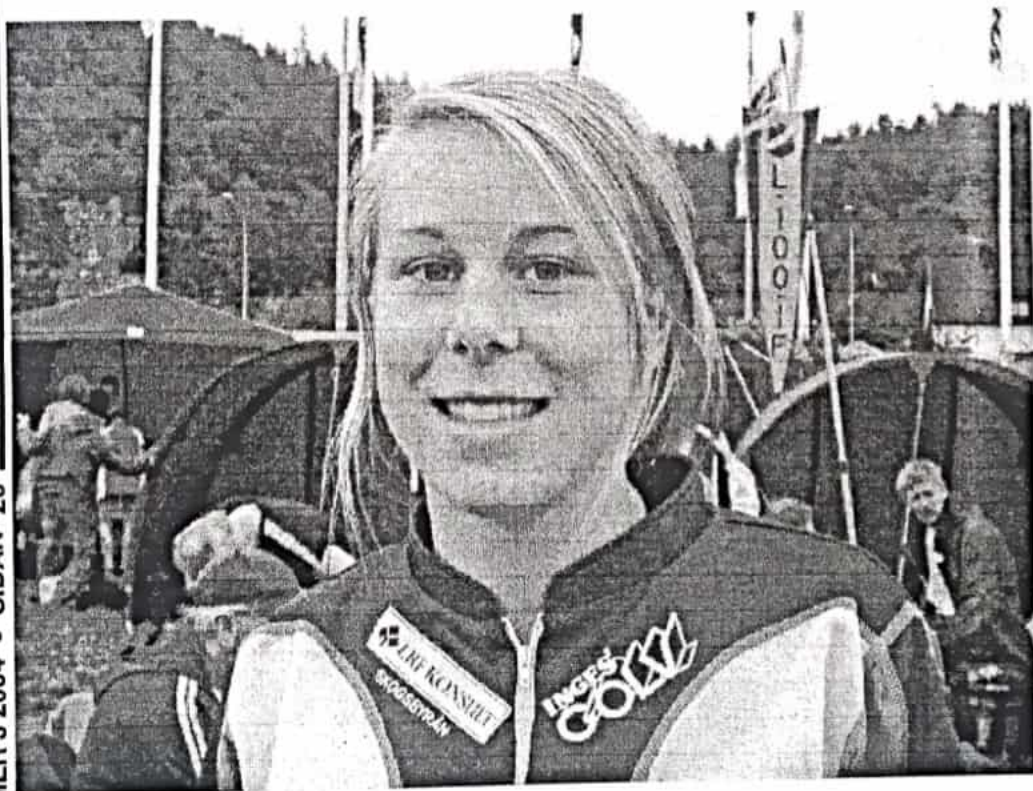
Göran Svenson

KRISTIN USM-FYRA

Kristin Boman gjorde ett mycket bra lopp på ungdoms-SM i Örebro. Hon tog en strålande fjärdeplats, synd bara att hon missade bronsmedaljen med futtiga 12 sekunder! Till svenska mästarrinnan Karin Persson från Hagaby skilde det bara 1.29, så man kan verkligen konstatera att Kristin tillhör Sverigetoppen! Samtidigt var hon bästa småländska i klassen och fick därmed springa i Smålands förstalag i budkavlen. Anna-Li Jonsson gjorde en fullt godkänd USM-debut och blev 41:a i D 15, tredje bäst av småländskorna.

Om vi tittar på statistiken är Kristins fjärdeplats klubbens tredje bästa resultat genom tiderna. Två medaljer (Ulf Rindstig brons 1978 och Erik Lennartsson silver 1997) är det bästa individuellt och i budkavle har vi ett guld (Mathias Hansson 1991), två silver (Jan Johansson 1992 och Karin Boman 2000) och ett brons (Erik Lennartsson 1997).

EN ANDRAPLATS SOM BÄST PÅ O-RINGEN

Lennart Kaléns till synes trygga 7-minutersledning på sista etappen av O-ringen försvann genom några bommar och det blev till slut en andraplats i H 50 Kort. Lennart fick trots allt med sig två etappsegrar och en stor dominans i klassen under veckan.

Kristin Boman avslutade starkt och blev till slut sexa, mindre än minuten från en pallplats. Henric Carlsson har svarat för en strong insats i den hårda H 20 Elit genom att bli 7:a. På stentuffa och långa banor har Henke visat att han hänger med världseliten och han avancerade varje dag ett par placeringar. En

tredjeplats på sista etappen var hans bästa lopp.

Många ungdomar har varit med för första gången, bl a Jakob Bergsten, Linnéa Jonsson och Anna-Li Jonsson. Lisa Olheden startade ett par dagar på direktbana och sprang riktigt fort och Anton Lord fullföljde alla dagarna och gjorde bl a en fin fjärde etapp. Även Emma och Sofia Brenander var med på direktbanor ett par dagar. Alla har fått fina erfarenheter för framtiden och samtidigt varit med om en härlig idrottsupplevelse. Tack förresten alla som var med för en fin gemenskap och goda insatser.

Göran Svenson

I skogen då hon sprang om och blån
alla

Men en månad på tredje steta som hon,
hen och häpna, sedan hade haft en gång
gärade att de tog om kom närmare. Och
vid steta var två stycken i stort sett i
kapp och spantade sedan om honom så
han fick "mjöta" sig med tre plåtar. Du

bestellen. An

etter mål

gång, men

sedan en glad

brunnmedaljör

på Natt 5M,

fantastiskt!

Så blev det tid

för ännu en

liten vil-

period. Jag

hoppades på

en skön

sov-morgon

efter som vi

kommit hem

välldigt sent

på natten.

Men efter 7

minnas sömn

vaknade jag

med att få en sockerbulle intryckt i

munnen av Frida. Tre morgnar vaknade

jag på detta vis, ganska hemsk

upplevelse faktiskt!

Vi åkte in och badade på Paradisbadet i

Örnsköldsvik. Dit hade många

orienterare hittat denna dag.

På torsdagskvällen kom det påfyllning

till stugan. Fredagens kort-kval var fint,

men jobbigt och mycket blött på sina

ställen. Finalen fick Henke och Kristin

springa. Henke gjorde ett fin-fint lopp

och vann sitt heat.

I vilken blev till att locka fram till TV:n
och FO Waddner. Men uppladdningen
verkade ha varit led efter som att vinden
inte gick bra. Då varken Kristin eller
Henke. Till avslutningen gick det bra. Då
Henke, men han missade mycket
då det

På söndagen var det karls. Där det

Kristin blev 36:a på kortdistansen. Nästa år är det "på riktigt".

missades mycket. Men viljanerna
gjorde bra lopp. Henke på första, Fogel
på andra, Markus på sista och de slutade
på en 20:e plats i H 20.

Efter det var de en lång resa hem som
väntade. Där vi satt i bilkö en bit innan
Gävle i 40 minuter. Vi vände sedan om
och körde runt och tjänade ändå lite tid
på det. Många trötta orienterare som satt
där i 1,5 h. Vi kom i alla fall hem till
slut.

Josefine